

Σ.Ε.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ 4406/2013

10623/2011

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Τακτική Διαδικασία)

.....

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Παρασκευή Μπερσή Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευδοκία Κουμούτσου, Πρωτοδίκη, Μαρία – Ζωή Σαραντοπούλου, Πάρεδρο Πρωτοδικείου (λόγω κωλύματος των τακτικών Δικαστών) - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Ειρήνη Κανταρτζή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του , στις 24 Απριλίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που έχει την έδρα του στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελευθερία Βαγιανού.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης ναυτιλιακής εταιρείας με την επωνυμία «

.....» που

έχει την έδρα της στον Πειραιά και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο της Άννα Λάγια.

Ο καλών - ενάγων ζήτησε να γίνει δεκτή η από 16-5-2011 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό 4212/2011, προσδιορίστηκε για την 18-10-2011 οπότε και ματαιώθηκε.

Ήδη, η υπόθεση εισάγεται για νέα συζήτηση. Η σχετική από 23-11-2011 κλήση, κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό 10623. προσδιορίστηκε για την αρχικά αναφερόμενη δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο .

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους .

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 «Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν α) την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει ζ) τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε

οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης». Στη δε παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Με την παραπάνω διάταξη του άρθρου 3§1 στοιχ. η' του ν. 2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 του νόμου 3057/2002, μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ας} Μαΐου 2001. Στην εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της Οδηγίας αυτής ορίζεται ότι το δικαίωμα του δημιουργού να παρουσιάζει το έργο του στο κοινό θα πρέπει να θεωρηθεί ότι καλύπτει κάθε παρουσίαση στο κοινό το οποίο δεν παρίσταται στον τόπο της παρουσίασης και θα πρέπει να καλύπτει κάθε σχετική μετάδοση ή αναμετάδοση ενός έργου στο κοινό με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Δ.Ε.Κ.) με αφορμή προδικαστικά ερωτήματα που υποβλήθηκαν από το Ισπανικό Δικαστήριο Audiencia Provincial de Barcelona, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234§2 της ΣυνθΕΚ, απάντησε, με την από 07-12-2006 απόφασή του (υπόθεση C 306/05 Sociedad General de Autores Y Editores de

Espana (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA), ότι «1) μολονότι η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεων δεν συνιστά, από μόνη της, παρουσίαση υπό την έννοια της οδηγίας 2001/29/EK, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεοράσεως σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσίασης στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3§1 της οδηγίας 2001/29/EK. 2) ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το να αποτελεί η πράξη παρουσίασης έργου που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεοράσεως πράξη παρουσιάσεως στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3§1 της οδηγίας 2001/29/EK». Επίσης το Δ.Ε.Κ. διέλαβε στην αιτιολογία του (σκέψη 47 της άνω απόφασης) ότι, καίτοι η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεων δεν συνιστά από μόνη της παρουσίαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/29/EK, εν τούτοις η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεοράσεως σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού συνιστά, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του χρησιμοποιούμενου σήματος, πράξη παρουσίασης κατά την έννοια του άρθρ. 3§1 της Οδηγίας αυτής και περαιτέρω (σκέψη 31 της άνω απόφασης) ότι η έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» πρέπει να ερμηνεύεται σε όλη την Κοινότητα, αυτοτελώς και ενιαίως, ενώ δέχθηκε περαιτέρω (σκέψη 40 της άνω απόφασης) ότι η παρουσίαση ενός έργου από τους τηλεοπτικούς δέκτες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε δωμάτια ξενοδοχείου συνιστά παρουσίαση, η οποία πραγματοποιείται από οργανισμό

διαφορετικό από αυτόν από τον οποίο προέρχεται και απευθύνεται προς ένα κοινό διαφορετικό από το κοινό της πρωτότυπης παρουσιάσεως του έργου, δηλαδή προς ένα νέο κοινό. Προς τούτο έλαβε υπ' όψιν (σκέψη 41 της απόφασης) τον Οδηγό της Συμβάσεως της Βέρνης (ν. 100/1975) και δέχθηκε ότι ο δημιουργός, επιτρέποντας τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του έργου του, λαμβάνει υπ' όψιν του μόνον τους άμεσους χρήστες, ήτοι τους κατόχους συσκευών λήψεως οι οποίοι, μεμονωμένα ή στο πλαίσιο του ιδιωτικού ή οικογενειακού τους περιβάλλοντος, λαμβάνουν τις εκπομπές. Αφ' ότου όμως η λήψη γίνεται για να μεταδοθεί σε ακροατήριο μεγαλύτερης κλίμακας και ενίοτε με κερδοσκοπικό σκοπό, ένα νέο τμήμα του κοινού αποκτά πρόσβαση στην ακρόαση ή τη θέαση του έργου. Η δε παρουσίαση της εκπομπής μέσω μεγαφώνου ή αναλόγου μέσου δεν αποτελεί απλή λήψη μόνης της εκπομπής αλλά ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο παρουσιάζεται σε νέο κοινό, με συνέπεια η δημόσια αυτή λήψη να ενεργοποιεί το αποκλειστικό δικαίωμα του δημιουργού να παράσχει τη σχετική άδεια. Προσέτι το Δ.Ε.Κ. (σκέψεις 38 και 42 της άνω απόφασης) δέχθηκε ότι η πελατεία του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, η οποία εναλλάσσεται ταχέως, αποτελεί νέο κοινό και η διανομή του εκπεμπόμενου έργου στην πελατεία αυτή μέσω συσκευών τηλεοράσεως δεν αποτελεί απλώς τεχνικό μέσο για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψεως του πρωτοτύπου της εκπομπής εντός της ζώνης καλύψεώς της, αλλά αντιθέτως πραγματοποιείται στο πλαίσιο της τεχνικής

διαμεσολάβησης του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, το οποίο, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του, παρεμβάλλεται για να δώσει πρόσβαση προς το προστατευόμενο έργο στους πελάτες του, οι οποίοι, ελλείψει της παρεμβάσεως αυτής, ευρισκόμενοι εντός του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, δεν θα μπορούσαν, κατ' αρχήν να έχουν από μόνοι τους πρόσβαση στο μεταδιδόμενο έργο. Περαιτέρω, υποβλήθηκε από τον Άρειο Πάγο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234§2 της ΣυνθΕΚ σχετικό προδικαστικό ερώτημα, στο οποίο το Δ.Ε.Κ. απάντησε, με την από 18-03-2010 διάταξή του (υπόθεση C 136/09 Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δημιουργών Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων κατά Διβάνη Ακρόπολις Ανώνυμης Ξενοδοχειακής και Τουριστικής Εταιρείας, παρισταμένου του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος), ότι «Ο ξενοδόχος που τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου συσκευές τηλεοράσεως και τις συνδέει με την κεντρική κεραία του ξενοδοχείου προβαίνει, εξ αυτού του γεγονότος και μόνο, σε παρουσίαση έργου στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3§1 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22^{ας} Μαΐου 2001». Επίσης το Δ.Ε.Κ. διέλαβε στην αιτιολογία του (σκέψη 38 της άνω διάταξης) ότι «η πελατεία του ξενοδοχείου αποτελεί νέο κοινό σε σχέση με το κοινό που είχε υπ' όψιν του ο δημιουργός όταν επέτρεψε τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του έργου του. Το ξενοδοχείο παρεμβάλλεται, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της πράξεως αυτής, παρέχοντας στους πελάτες του πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο. Ειδικότερα, χωρίς την παρέμβαση αυτή, οι πελάτες του ξενοδοχείου, μολονότι βρίσκονται εντός της

ζώνης καλύψεως, δεν θα μπορούσαν, κατ' αρχήν, να έχουν πρόσβαση στο μεταδιδόμενο έργο». Επομένως, ως απλή παροχή υλικών μέσων, νοείται μόνον η πώληση ή η μίσθωση συσκευών τηλεοράσεως από εξειδικευμένες επιχειρήσεις. Αντιθέτως, ως διανομή σήματος «μέσω τηλεοπτικών συσκευών» νοείται υπό ευρεία έννοια, κάθε τεχνική παρέμβαση του ξενοδόχου, ανεξαρτήτως της μορφής του εξοπλισμού που αυτός εγκαθιστά στο ξενοδοχείο, μέσω της οποίας ο πελάτης δύναται να λαμβάνει σήμα στο δωμάτιό του και να αποκτά έτσι πρόσβαση στο έργο που εκπέμπεται ραδιοτηλεοπτικά». Από το σύνολο των προαναφερθέντων συνάγεται σαφώς ότι η παρουσίαση οπτικοακουστικών έργων με ερμηνείες καλλιτεχνών από τηλεοπτικούς δέκτες, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε καμπίνες πλοίων, οι οποίες δεν διαφέρουν με τα δωμάτια ξενοδοχείων, πόσω δε μάλλον στους κοινόχρηστους χώρους των πλοίων, αποτελεί παρουσίαση στο κοινό τόσο κατά την έννοια του άρθρου 3§1 στοιχ. η' όσο και κατά την έννοια του άρθρου 49§1 και 5 του ν. 2121/1993. Εξάλλου, με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα

στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46§1, 47§1 και 48§1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων συγκεκριμενοποιείται στις διατάξεις του άρθρου 49§§1 και 5 του νόμου αυτού (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 81§6 ν. 3057/2002), σύμφωνα με τις οποίες «§1. όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. §5 Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς». Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και

η είσπραξή της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ίδιου ως άνω νόμο, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 55§2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς αυτά δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών Από την παραπάνω

όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζόμενων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερόμενη διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί

εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και το πολύ η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με της διάταξη του εδ. β' του προαναφερόμενου άρθρου του ν. 2121/1993, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικά ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Εξάλλου, στην παράγραφο 3 του άρθρου 55 ο ν. 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγόμενους χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών. Τέλος, η τακτική αγωγή του άρθρου 49§1 εδ. ε' του ίδιου ως άνω νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10§§1, 8 και 9 του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10§1 του ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού», τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι

πλέον μεμονωμένα άτομα αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και παραδεκτό της αγωγής τούτου (ΕφΘεσ 929/2010, ΕΕμπΔ 2010,997, ΕφΘεσ 843/2010, ΕφΑθ 472/2009, ΕφΑΔ 2009,821, ΧρΙδΔ 2010,55, ΕφΘεσ 2187/2008, άπασες δημοσιευθείσες και στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο ενάγων εκθέτει με την κρινόμενη αγωγή του ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 ν. 2121/1993, έχει ως μέλη του τους αναλυτικά απαριθμούμενους έλληνες ερμηνευτές - ηθοποιούς, αποτελεί το μοναδικό αντιπροσωπευτικό για τη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49§1 του προαναφερόμενου νόμου οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολό της την κατηγορία αυτή δικαιούχων της ως άνω εύλογης αμοιβής. Ότι τα μέλη του έχουν αναθέσει σε αυτόν με σχετικές έγγραφες συμβάσεις ανάθεσης τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών τους δικαιωμάτων επί της χρήσης εντός της ελληνικής επικράτειας υλικών φορέων ήχου και εικόνας που έχουν νόμιμα εγγραφεί και φέρουν εγγεγραμμένες τις ερμηνείες και εκτελέσεις τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών που του έχουν μεταβιβασθεί από τα μέλη του περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες των ανωτέρω

υλικών φορέων ήχου και εικόνας της ενιαίας εύλογης αμοιβής και τη διανομή στους δικαιούχους μέλη του της αμοιβής αυτής. Ότι κατάρτισε τον αναφερόμενο κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτεί από τους χρήστες (αμοιβολόγιο) για τη δημόσια μετάδοση έργων ελλήνων ηθοποιών σε μέσα μεταφοράς και ειδικότερα σε επιβατηγά πλοία και κρουαζιερόπλοια, για τον οποίο τήρησε τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης και με τον οποίο προσδιόρισε την εύλογη αμοιβή ως προς τα πλοία της ελληνικής ακτοπλοίας (νήσων Αιγαίου) στο ποσό των 0,02 € ανά εισιτήριο για το έτος 2005 και στο ποσό των 0,03 € ανά εισιτήριο για τα έτη 2006 και 2007. Ότι, μολονότι κάλεσε την εναγόμενη ναυτιλιακή εταιρεία, η οποία χρησιμοποιεί δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς εικόνας και ήχου, να προέλθει σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, η τελευταία αρνείται να του καταβάλει το ύψος της εύλογης αμοιβής που οφείλει να πληρώσει, αν και χρησιμοποιούσε καθημερινά κατά το έτος 2007 και σε όλα τα εντός Ελλάδος πραγματοποιηθέντα δρομολόγια των αναλυτικά απαριθμούμενων πλοίων της υλικούς φορείς ήχου και εικόνας που φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες και εκτελέσεις ελλήνων ηθοποιών, μέσω τηλεοπτικών δεκτών στους οποίους προβάλλονταν τα ενδεικτικώς αναφερόμενα έργα των καλλιτεχνών αυτών. Με βάση τα προαναφερόμενα περιστατικά ζητεί, όπως το αίτημα της αγωγής του παραδεκτά, κατ' άρθρ. 223, 294 και 297 ΚΠολΔ, περιορίστηκε εν μέρει με τις προτάσεις του σε αναγνωριστικό, α) να καθορισθεί οριστικά το ύψος της

εύλογης και ενιαίας αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων απ' αυτόν ηθοποιών για το έτος 2007 στο ποσό των 171.424 € όπως αυτό προκύπτει από το γινόμενο της ως άνω ορισθείσας από τον εναγόμενο αμοιβής με τον αναλυτικά προσδιοριζόμενο συνολικό αριθμό των εισιτηρίων που διέθεσε η εναγόμενη κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, β) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εναγόμενης να του καταβάλλει το ποσό των 10.000 € και να υποχρεωθεί αυτή να του καταβάλλει το συνολικό ποσό των 161.424€, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αναφερόμενης αίτησης περί προσωρινού καθορισμού της ως άνω εύλογης αμοιβής που υποβλήθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, άλλως από την επίδοση της υπ' αριθμ. 4193/2009 απόφασης του ως άνω Δικαστηρίου που εκδόθηκε επί της ανωτέρω αιτήσεως, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, γ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του προσκομίσει καταλόγους με τα έργα που χρησιμοποίησε κατά το ως άνω έτος 2007 προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, άλλως να διαταχθεί σε βάρος της χρηματική ποινή ποσού 1.000€, δ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή ως προς την καταψηφιστική της διάταξη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Η αγωγή αυτή αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 1, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 18, 25 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία. Είναι δε πλήρως ορισμένη, απορριπτομένων των περί αοριστίας ισχυρισμών της εναγόμενης, καθώς περιέχει τα προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρθρου 216§1 ΚΠολΔ για το ορισμένο αυτής στοιχεία,

ώστε να είναι σε θέση η μεν εναγόμενη να αμυνθεί, το δε Δικαστήριο να τάξει τις δέουσες αποδείξεις, όπως απαιτείται. Ειδικότερα, αφενός μεν αναφέρονται εξαντλητικά όλα τα μέλη του ενάγοντος, αφετέρου δε εκτίθεται ότι ο τελευταίος εκπροσωπεί το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και του έργου αυτών, γίνεται δε και δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης, στοιχεία τα οποία αρκούν για τη θεμελίωση της αγωγής, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη. Επίσης, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς της εναγόμενης, εκτίθενται αναλυτικά τα πλοία της εναγόμενης, το δρομολόγιο καθενός, ποια απ' αυτά διαθέτουν καμπίνες και πόσες, ενώ αναφέρεται ότι είχαν εγκατασταθεί τηλεοπτικοί δέκτες σε όλους τους κοινόχρηστους χώρους του κάθε πλοίου (σαλόνια, τραπεζαρία, καφετέριες κλπ) και σε όλες τις καμπίνες αυτών, μέσω των οποίων προβάλλονταν δημόσια καθημερινά και καθ' όλη τη διάρκεια του πλου τηλεοπτικά έργα με ερμηνείες των μελών του ενάγοντος. Προσέτι, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2, 46, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993, όπως αυτός ισχύει μετά την τροποποίησή του με τους ν. 2557/1997 και 3057/2002, 341, 345, 346 ΑΚ, 907, 908§1 περ. γ', 946§1 και 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν ενόψει του ότι αφενός μεν έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ του ΤΝ, ΤΑΧΔΙΚ και Ε.Τ.Α.Α. (βλ. το υπ' αριθμ. 446367 Σειρά Α' αγωγή με τα επικολληθέντα

σ' αυτό ένσημα του Ταμείου Νομικών και του Ε.Τ.Α.Α.), αφετέρου δε προσκομίζεται η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α§8 ΚΠολΔ από 20.6.2011 δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του ενάγοντος, ενόψει του ότι η αγωγή ασκήθηκε σε χρόνο προγενέστερο της τροποποίησης από τα άρθρα 19 και 72 του ν. 3994/2011, από την οποία προκύπτει ότι η απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς απέτυχε.

Από τη συνεκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων

που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσής του, καθώς και όλων των εγγράφων που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψιν είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εκτός από τα ξενόγλωσσα έγγραφα, τα οποία δεν λαμβάνονται υπόψη από το παρόν Δικαστήριο, καθότι δεν προσκομίζεται επίσημη επικυρωμένη μετάφρασή τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 454 του ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, στον οποίο έχει ανατεθεί από τα μέλη του (που είναι έλληνες ηθοποιοί) η διαχείριση και η προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο των έργων τους. Ο παραπάνω οργανισμός έχει συσταθεί και λειτουργεί υπό τη νομική μορφή του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 έως 58 του ν.

2121/1993, το καταστατικό του οποίου εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 404/1993 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου. Η λειτουργία δε του οργανισμού αυτού εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Φ15-9028/21.2.1994 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Προσέτι, ο ενάγων κατά τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 54 του ίδιου ως άνω νόμου, ελέγχει τη σύμφωνη με τις προσταγές του νόμου αυτού και του εσωτερικού κανονισμού του ως άνω οργανισμού αντιπροσωπευτικότητα και λειτουργία του. Από τα παραπάνω τεκμαίρεται ότι ο ενάγων οργανισμός νομιμοποιείται, ενεργώντας στο όνομα του, να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί και να αξιώνει, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49§§1 και 5 του ίδιου ως άνω νόμου, εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας, στους οποίους υλικούς φορείς είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη του υποκριτική ερμηνεία. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη είναι ναυτιλιακή εταιρεία και κατά το έτος 2007 είχε στην εκμετάλλευσή α) τα ταχύπλοα πλοία:

Τα παραπάνω πλοία της εναγομένης εκτελούσαν τακτικά ακτοπλοϊκά δρομολόγια μέσα στην Ελλάδα με προορισμό από τον Πειραιά ή τη Ραφήνα προς τα νησιά των Κυκλάδων, των Σποράδων, τη Χίο, τη Μυτιλήνη, την Ικαρία, τη Σάμο και την Κρήτη και αντιστρόφως. Αποδείχθηκε επιπλέον ότι στους κοινόχρηστους χώρους (σαλόνια, τραπεζαρία, καφετέριες κλπ) ορισμένων από τα ανωτέρω ταχύπλοα και συμβατικά πλοία καθώς και στις υπάρχουσες σε ορισμένα πλοία καμπίνες, ήταν εγκατεστημένες κατά το προαναφερόμενο έτος 2007 συσκευές τηλεοράσεως και έτσι παρεχόταν στους επιβάτες των πλοίων η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεοράσεως που είχαν εγκατασταθεί από την εναγομένη σε όλα τους ανωτέρω χώρους, συνδέονταν με ένα δικό της κεντρικό διανεμητέο δέκτη (κεντρική κεραία) σε κάθε πλοίο, που ελάμβανε τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονταν στην ελληνική επικράτεια. Μάλιστα, προκειμένου να μην παρακωλύεται η λήψη των ως άνω προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του πλου, λόγω απώλειας του εκπεμπόμενου από τους επίγειους πομπούς (κεραίες) των ανωτέρω τηλεοπτικών σταθμών σήματος, η τελευταία συνήψε σύμβαση παροχής συνδρομητικών ψηφιακών τηλεοπτικών υπηρεσιών με την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Μούλτιτισόις (Multichoice) Ελλάς Παροχή Υπηρεσιών σε Ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε. Ανώνυμη Εμπορική Εταιρεία», ώστε να διενεργείται ακώλυτα η λήψη των προγραμμάτων αυτών μέσω δορυφορικού

σήματος. Έργα με ερμηνείες ελλήνων ηθοποιών που διαχειρίζεται και προστατεύει ο ενάγων οργανισμός, μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2007 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει αυτού και λαμβάνοντας υπ' όψιν το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα έτη αυτά στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των έργων με τις διαχειριζόμενες και προστατευόμενες από τον ενάγοντα ερμηνείες ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα στα οποία συμμετείχαν οι ως άνω ηθοποιοί (μεταξύ των οποίων τα ενδεικτικώς αναφερόμενα «Ελλάς το μεγαλείο σου», «Το καφέ της Χαράς», «Εμείς κι εμείς», «Ψίθυροι καρδιάς»). Η εναγομένη, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, και ειδικότερα προκειμένου να καταστήσει θελκτικότερη τη μετακίνηση των επιβατών με τα πλοία του στόλου της, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους ανωτέρω επιβάτες - πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Προέβη, δηλαδή, στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη σε καθένα από τα προαναφερόμενα πλοία του στόλου της, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών

σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκαταστάσεως για διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλους τους προαναφερόμενους χώρους των πλοίων της και τοποθέτησε σ' αυτούς συσκευές τηλεοράσεως για τη λήψη από το επιβατικό κοινό της των τηλεοπτικών σημάτων. Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μεταδόσεως, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μια άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ ο ενάγων, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς για καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεν είχε αποβλέψει σε αυτό. Έτσι, η εναγομένη, χρήστης τηλεοπτικής μεταδόσεως, παρουσίασε αυτή σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο, για εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων με τις ερμηνείες των μελών του ενάγοντος διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή από εκείνη για την οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοση τους και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των έργων με τις ερμηνείες ελλήνων ηθοποιών που διαχειρίζεται και προστατεύει ο ενάγων, κατά τα εκτεθέντα παραπάνω και σύμφωνα με την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη έννοια των άρθρων 3§2 και 49§§1 και 5 του ν. 2121/1993. Επομένως, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα του ενάγοντος να αξιώσει εύλογη αμοιβή για τη δημόσια

παρουσίαση των ανωτέρω έργων με τις ερμηνείες των ελλήνων ηθοποιών, που διενεργείτο στους ως άνω χώρους των πλοίων της εναγομένης, η οποία υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει την εν λόγω αμοιβή σε αυτόν. Αντιθέτως, δεν αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη προέβη σε χρήση, ήτοι σε δημόσια παρουσίαση κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, των ανωτέρω έργων στα ταχύπλοα πλοία της

και , διότι στα πλοία αυτά, τα οποία δεν διαθέτουν καμπίνες, δεν υπήρχαν εγκατεστημένοι τηλεοπτικοί δέκτες στους κοινόχρηστους χώρους. Τούτο κατέθεσε σαφώς ο μάρτυρας , ο οποίος έχει ίδια αντίληψη των γεγονότων καθώς τυγχάνει διευθυντής του ξενοδοχειακού τομέα πλοίων και του τμήματος εξυπηρέτησης πελατών της εναγομένης, γεγονός το οποίο, άλλωστε, δεν αμφισβήτησε ειδικά η έτερη μάρτυρας. Άλλωστε, αποδείχθηκε ότι στο πλαίσιο των προαναφερόμενων αρμοδιοτήτων του ο ενάγων οργανισμός κατήρτισε κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που έπρεπε να καταβάλουν οι ιδιοκτήτες μέσωσιν μαζικής μεταφοράς που χρησιμοποιούν τηλεοράσεις για την εκπομπή τηλεοπτικών προγραμμάτων εντός αυτών, ανάλογα με την κατηγορία του μεταφορικού μέσου (πλοία ή τουριστικά λεωφορεία) και τις γραμμές των δρομολογίων τους, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας και δη στις εφημερίδες «Ριζοσπάστης» στο

φύλλο της 21-06-2006, «Η Αυγή» στο φύλλο της 21-06-2006 και «Η Ναυτεμπορική» στο φύλλο της 24-06-2006, η τελευταία εκ των οποίων τυγχάνει οικονομική. Το αμοιβολόγιο αυτό αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών του με τις ναυτιλιακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προπεριγραφέντα τρόπο, σε παρουσίαση των έργων αυτών στο κοινό - πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που σύμφωνα με το αμοιβολόγιο για τα έτη 2004, 2005 και 2006 αξιωνόταν υπέρ των μελών του ενάγοντος από τις ναυτιλιακές επιχειρήσεις για τα πλοία της ελληνικής ακτοπλοΐας, δηλαδή για τα πλοία που εκτελούσαν τα δρομολόγια των νήσων του Αιγαίου Πελάγους, ανέρχεται στο ποσό των 0,01 € ανά εισιτήριο για το έτος 2004, των 0,02 € ανά εισιτήριο για το έτος 2005 και των 0,03 € ανά εισιτήριο για το έτος 2006. Το δημοσιευμένο αμοιβολόγιο για το έτος 2006, ισχύει κατά την κρίση του Δικαστηρίου και για το έτος 2007, παρά τα αντιθέτως ισχυριζόμενα από την εναγομένη, δεδομένου ότι δεν έχει χωρήσει τροποποίηση αυτού για μετά το έτος 2006 χρονικό διάστημα, ώστε να απαιτείται νέα δημοσίευση, ούτε άλλωστε ο ενάγων ζητεί άλλο ποσό από το αναφερόμενο στο ήδη δημοσιευθέν για το έτος 2006. Ακολούθως, όπως κατέθεσαν αμφότεροι οι μάρτυρες, ο ενάγων επιχείρησε να διαπραγματευθεί με την εναγομένη και να προβάλει τις αξιώσεις του για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μελών του, πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν. Σημειωτέον ότι ο ενάγων υπέβαλε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς την από 13.2.2009 αίτηση (αριθμ. έκθεσης κατάθεσης 1086/17.2.2009), με την οποία ζητούσε τον προσωρινό καθορισμό της ως άνω

εύλογης αμοιβής και για το επίδικο έτος 2007. Επί της αιτήσεως αυτής, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4193/2009 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η αίτηση κατ' ουσίαν και καθορίστηκε προσωρινά το ύψος της ως άνω αμοιβής για το έτος 2007. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, συντρέχει νόμιμος λόγος για την καταβολή της εύλογης αμοιβής των μελών του ενάγοντος οργανισμού για το έτος 2007. Για τον καθορισμό της αμοιβής αυτής θα ληφθούν υπ' όψιν από το Δικαστήριο κατ' αρχήν ο συνολικός αριθμός των εισιτηρίων που διέθεσε η εναγόμενη ναυτιλιακή εταιρεία για τα εκτελεσθέντα κατά το ως άνω χρονικό διάστημα δρομολόγια από τα πλοία της στα οποία αυτή προέβη σε χρήση, ήτοι σε δημόσια παρουσίαση, των ανωτέρω έργων με τις ερμηνείες των μελών του ενάγοντος. Συγκεκριμένα, κατά το έτος 2007 διατέθηκαν από την εναγόμενη 5.714.145 εισιτήρια για το σύνολο των δρομολογίων των πλοίων της εντός Ελλάδας, ήτοι από Πειραιά-Ραφήνα-Ηράκλειο προς νησιά των Κυκλάδων, Χίο, Μυτιλήνη, Ικαρία, Σάμο, Χανιά, νησιά Σποράδων και αντίστροφα. Περαιτέρω, θα ληφθούν υπ' όψιν η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, η χρησιμότητα της τηλεοπτικής μετάδοσης έργων με ερμηνείες των ελλήνων ηθοποιών κατά την πραγματοποίηση των ως άνω δρομολογίων, η διάρκεια της δημόσιας προβολής των επίδικων έργων κατά τον πλου, δεδομένου ότι πέραν αυτών προβάλλονταν και άλλες τηλεοπτικές εκπομπές (λ.χ. εκπομπές ενημερωτικού

περιεχομένου, αθλητικά γεγονότα κλπ), η απήχηση των ως άνω έργων στο επιβατικό κοινό, καθόσον σημαντικός αριθμός των επιβατών των ως άνω πλοίων, ιδίως κατά τους θερινούς μήνες, αποτελείται από αλλοδαπούς τουρίστες, οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται ή αδυνατούν να παρακολουθήσουν και να κατανοήσουν τα προβαλλόμενα έργα με ερμηνείες ελλήνων ηθοποιών, και τέλος, οι συμβατικά καθοριζόμενες τιμές σε ανάλογες περιπτώσεις. Με βάση τα ανωτέρω, η εύλογη αμοιβή για το ως άνω χρονικό διάστημα πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 0,01 € ανά εισιτήριο, αμοιβή που είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της αναγκαίας ισορροπίας μεταξύ των αντιτιθέμενων συμφερόντων των διαδίκων. Δεδομένου δε ότι ο ίδιος ο ενάγων καθόρισε με το ως άνω αμοιβολόγιο το ποσό των 0,01 € ανά εισιτήριο ως αμοιβή για το έτος 2004, ο τριπλασιασμός της αιτούμενης αμοιβής του για το έτος 2007 (ήτοι 0,03 € ανά εισιτήριο), κρίνεται υπερβολικός, καθότι δεν μπορεί να επιτευχθεί η αναγκαία ισορροπία μεταξύ του συμφέροντος του αιτούντος να εισπράττει αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων από αυτών έργων μέσω της χρήσης υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου και του συμφέροντος της εναγομένης να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών αυξάνοντας τα έσοδά της σε πολλαπλάσιο ποσό από αυτό που ζητεί ο ενάγων. Ενόψει αυτών, η οφειλόμενη από την εναγομένη, για το έτος 2007 εύλογη αμοιβή των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα και δικαιούχων αυτής καλλιτεχνών, η οποία σημειωτέον δεν υπόκειται σε Φ.Π.Α. (βλ. αρθρ. 22§1 περ. ια' ν. 2859/2000, όπως αυτό ίσχυε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα), καθορίζεται στο ποσό των

(5.714.145 εισιτήρια x 0,01 €=) 57.141,45€, το οποίο και υποχρεούται η πρώτη να καταβάλει στον τελευταίο, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της ως άνω αίτησης για τον προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Αντιθέτως, το αίτημα περί προσκομίσεως από την εναγόμενη καταλόγων με τα έργα που χρησιμοποίησε κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, διότι δεν αποδείχθηκε ότι τέτοιοι κατάλογοι βρίσκονται στην κατοχή της, ούτε, άλλωστε, δύναται να γνωρίζει τα έργα με ερμηνείες ελλήνων ηθοποιών που προβλήθηκαν στους τηλεοπτικούς δέκτες των ανωτέρω πλοίων της κατά τον ανωτέρω χρόνο, ενόψει του ότι αφενός μεν αυτά μεταδίδονταν μέσω τηλεοπτικών σταθμών αφετέρου δε η εκάστοτε επιλογή του προβαλλόμενου προγράμματος διενεργείτο από το επιβατικό κοινό. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσία βάσιμη η κρινόμενη αγωγή και α) να καθορισθεί η οφειλόμενη από την εναγομένη για το έτος 2007 εύλογη αμοιβή των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα και δικαιούχων αυτής καλλιτεχνών, στο ποσό των πενήντα επτά χιλιάδων εκατόν σαράντα ένα ευρώ και σαράντα πέντε λεπτών (57.141,45€), β) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000€) και γ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωσή της να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των σαράντα επτά χιλιάδων εκατόν σαράντα ένα ευρώ και σαράντα πέντε λεπτών (47.141,45€), αμφότερα δε τα ως άνω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της

επίδοσης της αίτησης για τον προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Όσον αφορά το αίτημα περί της κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινώς εκτελεστής ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη, πρέπει αυτό να απορριφθεί, γιατί η καθυστέρηση της εκτέλεσης δεν θα επιφέρει σημαντική ζημία στους εκπροσωπούμενους από τον ενάγοντα δικαιούχους, ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι. Μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ποσού εξακοσίων ευρώ (600€) σύμφωνα και με το σχετικό αίτημά του, πρέπει να βαρύνει την εναγόμενη (άρθρα 178, 191§2 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που πρέπει η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα για την εκ μέρους της χρήση κατά το έτος 2007 έργων με ερμηνείες των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα και δικαιούχων αυτής ηθοποιών, στο ποσό των πενήντα επτά χιλιάδων εκατόν σαράντα ένα ευρώ και σαράντα πέντε λεπτών (57.141,45€).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000€), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης αίτησης για τον προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση της εναγόμενης να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των σαράντα επτά χιλιάδων εκατόν σαράντα ένα ευρώ και σαράντα πέντε λεπτών (47.141,45€), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της

100

— — —

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγόμενης ένα μέρος από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, το οποίο ορίζει στο ποσό των εξακοσίων ευρώ (600€).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στον στις

και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια

συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των μετεχόντων της

δίκης, στις 5-8-2013.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ